

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Düsseldorf (Duitsland) op 26 maart 2013 — Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG/ Hauptzollamt Münster

(Zaak C-152/13)

(2013/C 189/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Hauptzollamt Münster

Prejudiciële vragen

1. Moet het begrip fabrikant in de zin van artikel 24, lid 2, eerste streepje, van richtlijn 2003/96/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit aldus worden uitgelegd dat ook carrosserieconstructeurs of dealers daaronder vallen, wanneer zij het brandstofreservoir bij de fabricatie van het voertuig hebben aangebracht, en verschillende zelfstandige ondernemingen om technische en/of economische redenen de arbeid daarbij onderling hebben verdeeld?
2. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden antwoord: hoe moet in dit geval de voorwaarde van artikel 24, lid 2, eerste streepje, van richtlijn 2003/96 worden uitgelegd, volgens hetwelk het moet gaan om voertuigen „van hetzelfde type”?

(¹) PB L 283, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 28 maart 2013 — Digibet Ltd, Gert Albers/Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

(Zaak C-156/13)

(2013/C 189/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Digibet Ltd, Gert Albers

Verwerende partij: Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

Prejudiciële vragen

1. Is een beperking van de kansspelsector incoherent,
 - indien enerzijds in een lidstaat met een federale structuur de organisatie van publieke kansspelen op het internet en het optreden als tussenpersoon daarbij krachtens het in de meerderheid van de deelstaten geldende recht in beginsel zijn verboden en — zonder dat daarop een afdwingbaar recht bestaat — enkel voor loterijen en sportweddenschappen bij wijze van uitzondering kunnen worden toegelaten om een geschikt alternatief te bieden voor het illegale kanspelaanbod en de ontwikkeling en uitbreiding daarvan tegen te gaan,
 - terwijl anderzijds in één deelstaat van deze lidstaat volgens het daar geldende recht onder nader bepaalde objectieve voorwaarden aan elke burger van de Unie en elke daarmee gelijkgestelde rechtspersoon een vergoeding voor het aanbieden van sportweddenschappen op het internet moet worden verleend, zodat mogelijk afbreuk wordt gedaan aan de geschiktheid van de in de rest van de federale staat geldende beperking van het kanspelaanbod op het internet om de daarmee nastreefde rechtmatige doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken?

2. Hangt het antwoord op de eerste vraag af van de vraag of de afwijkende rechtstoestand in een van de deelstaten de geschiktheid van de in de andere deelstaten geldende kansspelbepalingen om de daarmee nagestreefde rechtmatige doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken, tenietdoet of daaraan aanzienlijk afbreuk doet?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

3. Wordt de incoherentie verholpen wanneer de deelstaat met de afwijkende regeling de in de andere deelstaten geldende kansspelbepalingen overneemt, ook indien de bestaande ruimere regelingen van kansspelen op het internet in die deelstaat met betrekking tot de daar reeds verleende concessies nog voor een overgangperiode van meerdere jaren blijven gelden, omdat deze vergunningen niet of slechts tegen voor die deelstaat uiterst belastende schadevergoedingen weer kunnen worden ingetrokken?
4. Is het voor het antwoord op de derde vraag van belang of tijdens de overgangperiode van meerdere jaren de geschiktheid van de in de andere deelstaten geldende kansspelbepalingen teniet wordt gedaan of daaraan aanzienlijk afbreuk wordt gedaan?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italië) op 29 maart 2013 — Idrodinamica Spurgo Velox e.a./Acquedotto Pugliese SpA

(Zaak C-161/13)

(2013/C 189/04)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Idrodinamica Spurgo Velox e.a.

Verwerende partij: Acquedotto Pugliese SpA

Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 1, 2 bis, 2 quater en 2 septies van richtlijn 92/13/EEG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de termijn voor het instellen van een beroep strekkende tot vaststelling van schending van de voorschriften voor het plaatsen van overheidsopdrachten begint te lopen op de dag waarop de verzoekende partij kennis had of met inachtneming van normale zorgvuldigheid kennis had moeten hebben van de schending?
2. Staan de artikelen 1, 2 bis, 2 quater en 2 septies van richtlijn 92/13/EEG in de weg aan nationale procesvoorschriften of uitleggingspraktijken, zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan een rechter een beroep strekkende tot vast-

stelling van schending van de voorschriften voor het plaatsen van overheidsopdrachten niet-ontvankelijk kan verklaren indien de verzoekende partij door de opstelling van de aanbestedende dienst na de formele mededeling van de wezenlijke onderdelen van de beschikking houdende definitieve gunning kennis heeft gekregen van de schending?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/13/EEG van de Raad van 25 februari 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de communautaire voorschriften inzake de procedures voor het plaatsen van opdrachten door diensten die werkzaam zijn in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en telecommunicatie (PB L 76, blz. 14).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op 12 april 2013 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank tegen L.F. Evans

(Zaak C-179/13)

(2013/C 189/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Verweerster: L.F. Evans

Prejudiciële vragen

1. Moeten de artikelen 2 en/of 16 van verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een persoon als Evans, die onderdaan is van een lidstaat, gebruik heeft gemaakt van haar recht op vrij verkeer van werknemers, op wie de sociale zekerheidswetgeving van Nederland van toepassing is geweest en die vervolgens is gaan werken als lid van het bedienend personeel op het Consulaat-Generaal van de Verenigde Staten van Amerika in Nederland, vanaf de aanvang van die werkzaamheden niet langer onder de personele werkingssfeer van verordening nr. 1408/71 valt?

Zo neen:

2. a) Moet artikel 3 van verordening nr. 1408/71 en/of artikel 7, tweede lid, van verordening (EEG) nr. 1612/68⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat de toepassing van de geprievilegieerdenstatus op Evans, die in dit geval onder andere bestaat uit het niet verplicht verzekerd zijn voor de volksverzekeringen en het niet betalen van premies daarvoor, aangemerkt moet worden als een voldoende rechtvaardiging voor het gemaakte onderscheid naar nationaliteit?